

Петро Гурський

Перше, скажім, ці, скажім, колгосп організовували. А потім почали накладати хлібозаготівлю. Накладати таку, що, наприклад колгоспи, то вони мусіли сплатити перше державі, те, що накладалося. Потім, сплатити, скласти на посів, щоб було чим сіяти, а решта що залишалось, тоді вони, скажім, ділили на ті трудодні. Це вже, що в колгосп, бо вже в той час як Голод був, вже колгосп вже був. Він, скажім, організація починаючи від 29-го року. Коли значить, це, скажім, то була. Це було плановано. Й наприклад, уже не можуть, не можуть платити, нема чим, то потім почали ходити, й шукати, шукати. Й тут уже не було різниці, чи це були одноосібники, чи це були колгоспники. Вже не було різниці. Забирали, що де могли.

Батько передчував, що буде біда. Й батько заховав якесь збіжжя, може там м'ясо, сало, заховав в лісу десь, закопав десь, але, не найшли. Вони приходили й шукали такими, от такими довгими прутами, гостре, а тут, ці що можна, й скрізь пробували, де свіжа, якщо земля, наприклад, закопана, то можна відчути, чи свіжа. Чи там, у stodолі, сіно, солома, й так далі, то туди, скажім, скрізь шукали, але не найшли. Й тому, скажім, отже це врятувало нас, як родину.